

cílem práce bylo overení Cloningerova sedmidimenzionálního modelu osobnosti ve vztahu k podrobnému vyšetření pacientu s depresivní epizodou nebo rekurentní depresivní poruchou pomocí strukturovaného rozhovoru, který jsme preložili a získali s ním jako první v ČR praktické zkušenosti. V této práci jsme vztahovali výsledky mezinárodního strukturovaného rozhovoru pro poruchy osobnosti (IPDE) s Cloningerovou teorií osobnosti, operacionalizovanou pomocí dotazníku temperamentu a charakteru (TCI). Zjistili jsme že osobnostní psychopatologie, měřená celkovým dimenzionálním skórem strukturovaného rozhovoru IPDE se záporně vztahuje k míře Seberízení, charakterové dimenzi TCI. Tento výsledek podporuje Cloningerovu představu o spojení mezi osobnostní psychopatií a úrovní Seberízení. Dále jsme zjistili, že podobný vztah platí také pro dimenzi Ochota spolupracovat, ale již bez statistické signifikance. Specifické profily TCI pro jednotlivé typy osobnostní psychopatologie podle IPDE jsou z klinického hlediska málo prukazné a pro individuální klinickou diagnostiku nedostatečné; vysoká úroveň temperamentové dimenze Vyhýbání se poškození má tendenci pretrvávat v průběhu tří měření v case a je podstatně vyšší než úroveň této dimenze ve srovnávacím souboru; vysoká míra Vyhýbání se poškození tak může být nadejným výzkumným prediktorem pro rozvoj depresivních nebo úzkostných poruch; úroveň Seberízení má tendenci k vyrovnávání se do hodnot blízkých běžné populaci, z čehož vyplývá riziko diagnostiky poruch osobnosti na základě výše tohoto skóru během hospitalizace u osob s depresivní epizodou/rekurentní depresivní poruchou; korelační vztahy mezi dimenzionálními skóry strukturovaného rozhovoru pro poruchy osobnosti a dotazníkem temperamentu a charakteru jsou relativně nižší než výsledky předchozích studií (Svrakic et al., 1993; Svrakic et al., 2002).